

ATMACA'NIN GÜNLÜĞÜ

YERYÜZÜNÜN İLK ADASI

ŞENİZ BAŞ

ÇİZER: EREN
DEDELEROĞLU

MERHABA!

BEN HEREDOT

Her akıllı çocuğun hayatı bir gün bir kitap okumasıyla değişirmiş, benimki de öyle değiştii. Dedemden bana bir kitap kaldı: Historia. O gün bugündür kitaptaki heyecan verici yerlerin peşinden okyanuslar, adalar, tehlikeler demeden gidiyorum. Elbette yalnız değilim, kendime birbirinden yetenekli, akıllı, meraklı arkadaşlar buldum: Korsanlar! Ebabil, Puhu, Anka, Kuzgun ve Serçe. Korsanlar Seyahat'in Atmaca isimli gemisiyle ülkemiz Balibasal'ın güzel şehri Aldamasol'un Bilibik Limanı'ndan ayrılalı çok oldu. Ebabil'in gücü, Puhu'nun aklı, Anka'nın bilgisi, Kuzgun'un cesareti ve Serçe'nin nezaketiyle aşamayacağımız zorluk, çözemeyeceğimiz sorun yok. Bir de kitabımız Historia'nın öncülüğünde tabii ki!

Siz de maceralarımıza katılmak istiyorsanız gazete-lerde aşağıdaki ilanı arayın ya da en iyisi kitaplarımızı alıp okuyun.

Bilginin, bilimin yolunda yeni maceralarda görüşmek üzere.

Herodot

“KORSANLAR SEYAHAT’İN MUNTEŞEM GEMİSİ ATMACA

İLE EŞİ BENZERİ OLMAYAN DENİZLERE
AÇILMAYA HAZIR MISINIZ?

Sürprizlere açık mısınız, öğrenmeyi seviyor musunuz, merakınızı yenemiyor musunuz, macera mı arıyorsunuz? O zaman bu seyahat sizin için!

Efsunlu denizlerin yedi düvele korku salmış, gözü pek korsanları Puhu, Ebabil, Serçe, Kuzgun ve Anka seyahat boyunca sizlerle olacak.”

Bir köşede oturmuş, kitabımı okuyordum. Üzerime düşen bir gölge ve meraklı bir sesle bakışlarım yukarı kaydı.

- Okuduğun kitabın adı ne?

Gözlüklü ve kısıp bakışlı bir korsan, yarı beline kadar eğilmiş bana bakıyordu.

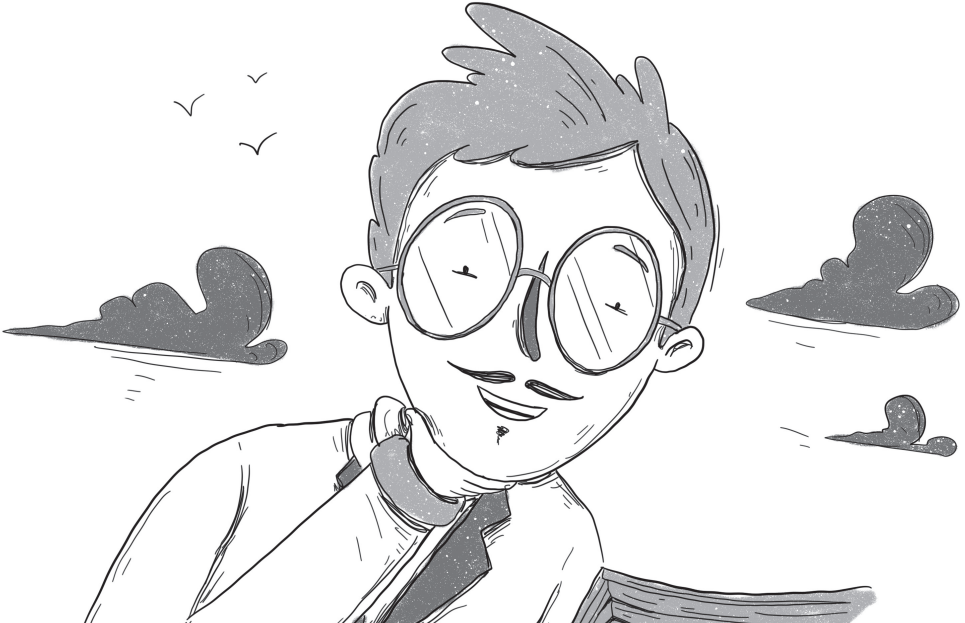
- Historia, dedim.

Korsan gözlerini daha da kısarak:

- Hiç böyle bir kelime duymadım, ne demek, diye sordu.

-**Historein** fiilinden geliyor. Öğrenmeye çalışmak, araştırmak, incelemek, keşfe çıkmak, sormak, soruşturmak, bilmek ve bildiğini yazıyla aktarmak gibi anlamları var, diye cevap verdim.

Korsan o kadar eğildi ki kitaba doğru, neredeyse üzerime düşecekti.

≡ -HIMMM!

TAM BİZE UYGUN BİR KİTAPMIŞ BU! Peki kim yazmış?

Ne meraklı korsanmış, sorularının ardı arkası kesilmiyor.

- Benden binlerce yıl önce yaşayan biri yazmış, ama üstüne ben de yeni bilgiler ekliyorum. Historia kelimesini de o geliştirmiş, dedim.

Korsanın gri kabarık saçları daha da kabardı.

- Öyle mi? Ne hakkında bu kitap, öğrenebilir miyim?

- Hiç kimsenin görmediği ilginç yerler hakkında. İnsan buraları görse bir daha hiç unutamaz.

Elini çenesine koydu, gözlerini kıstı. Bir sorunun daha geldiğini anladım.

- Sen oraları görmüş gibi konuşuyorsun. Hem kitaba hangi bilgileri ekliyorsun?

İşte bunun cevabını ona asla veremezdim.

- Daha görmedim ama bu yerler var, biliyorum! Görünce kitabı tamamlayacağım ve herkes adımı duyacak. Hatta binlerce yıl sonra da birileri beni anacak, diyebildim sadece.

Korsan gülerek başımı okşadı.

 - **BENİM ADIM Puhu**
Senin adın ne?
- **HERODOT.**

- Tanıştığımıza memnun oldum Herodot. Sen bize emanet edilen çocuksun anladım. Baban eşyalarını kamarana yerleştirdi. Hadi kamarana götürüyüm seni. Ama gemi hareket ettikten sonra sohbet etmek isterim, olur mu?

Başımı salladım. Elimden tuttu ve beraber gemiye bindik. Az sonra da Bilibik Limanı'ndan demir aldık. Güzel ülkemiz Balisabal'ın küçük kenti Aldamasol'dan böylece

ayrıldık. Kim bilir küçük kentimizi bir daha ne zaman tekrar görecektim...

Bu güzel ama eski olduğu her hâlimden belli, orası burası yamalı ve rengârenk geminin adı

✕ ✕ ✕ "ATMACA"YDI.

Korsan gemisinden çok dönme dolaba benziyordu. Gemiciler de gemileri gibiydiler. Korsan kıyafeti giyerek korkutucu göründüklerini zannediyorlardı, ama rengârenk ve her yanı yamalı kıyafetlerle ancak sevimli olabilmişlerdi. İşin doğrusu, pek işlerinin ehli gibi de durmuyorlardı. Gemi harekete hazırlanırken her şeyi birbirine katıp karıştırmışlardı. Yolcu listesini bulamamışlar, birbirlerine çarpmışlar, yük sandıklarını düşürmüşler, eşyaları karıştırmışlar, halatları bir açıp bir bağlamışlardı. Ebabil dedikleri korsan ne yapacaklarını söylemese, aylarca Bilibik Limanı'ndan ayrılamazdık!

Ailemin yanından ilk defa ayrılıyordum. Bu yolculuk yaz tatilini teyzemlerle geçirmem içindi aslında. Ama babam, "Madem okulda çok başarılı oldu, Heredot'a bir hediye lazım." deyip bana bu seyahati armağan etti. Teyzemlerin yaşadığı Karimakon şehri, seyahatin son durağıydı. Oraya ulaşana kadar 2 deniz ve 9 liman daha görecektim. Babamın verdiği tanıtım broşüründe şöyle yazıyordu:

"Korsanlar Seyahat'in muhteşem gemisi Atmaca ile eşi benzeri olmayan denizlere açılmaya hazır mısınız?

Sürprizlere açık mısınız, öğrenmeyi seviyor musunuz, merakınızı yenemiyor musunuz, macera mı arıyorsunuz? O zaman bu seyahat sizin için!

Efsunlu denizlerin yedi düvele korku salmış, gözü pek korsanları Puhu, Ebabil, Şerçe, Kuzgun ve Anka seyahat boyunca sizlerle olacak."